

ת"פ 25279/04/14 - מדינת ישראל נגד ע.ס.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 25279-04-14

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע.ס. (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד רחל אוליבה-תמם

ב"כ הנאשם: עו"ד דנה פישר-דורי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות ובאישומים הבאים:

באישום הראשון:

א. **פריצה לרכב**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

ב. **גניבה מרכב**, לפי סעיף 413ד(א) לחוק.

ג. **גניבת כרטיס חיוב**, לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**").

ד. **שימוש בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום השני:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

באישום השלישי:

א. **התפרצות לבניין שאינו מגורים**, לפי סעיף 407(א) לחוק.

2. על-פי המתואר באישום הראשון, ביום 2.4.14 בסמוך לשעה 21:00, החנתה המתלוננת את רכבה (להלן: "**הרכב**"). בהמשך, התפרץ הנאשם לרכב וגנב מתוכו מסמכים ורכוש כדלקמן: תיק ובו מסמכים אישיים, כרטיס אשראי, כסף מזומן בסך 250 ₪, פנקס שיקים, תעודת זהות, רישיון נהיגה ורישיון רכב. לאחר מכן, הגיע הנאשם לסניף הבנק, ומשך באמצעות כרטיס האשראי כסף מזומן בשווי 4,000 ₪. בהמשך, שוחח טלפונית עם המתלוננת, כאשר

עמוד 1

הציג עצמו בשם רמי, וציין כי בתמורה לביטול תלונתה במשטרה, ישיב את כספה בתשלומים. ביום 9.4.14, בסמוך לשעה 12:00, שוחח הנאשם עם השוטרת סעדי, בסוברו כי הינה קרובת משפחה של המתלוננת. הנאשם שב וציין כי ישיב את הכסף המזומן ופיצוי כספי נוסף, בתמורה לביטול התלונה. בשעה 16:30 לערך, נפגשה השוטרת עם הנאשם אשר ביקש ממנה ללכת עמו לכיוון בית גרושתו, ושב וציין כי ישיב את הכסף בתמורה לביטול התלונה. מיד ובסמוך, הגיעו לעבר הנאשם שלושה שוטרים ועצרו אותו.

3. על פי המתואר באישום השני, ביום 9.4.14 בשעה 23:45 לערך בתחנת משטרת ראש העין, איים הנאשם על השוטר שוחט באומרו, **"אני אנקום בשוטרת הזאת שדיברה איתי בטלפון, אני לא אירגע עד שאני אתפוס אותה ואת כל השוטרים שעשו לי את זה, אני אפגע לכם בכל הניידות שיחנו במהלך הלילה בתחנה אני מבטיח ומקיים אני מטורף, לא מעניין אותי אני אקיים מה שאמרתי כולכם תראו אני לא פראייר אני משוגע"**. בשעה 00:30 לערך, אף איים הנאשם בפני השוטר נוראני באומרו, כי הוא עצבני וכועס על התחנה ועל השוטרת, **שעשו לו "אמבוש" ועצרו אותו**. עוד הוסיף כי **יציק לכל התחנה בדגש על השוטרת, יחפש אותה ואם יראה אותה יפגע בה וישרוף לה את הרכב, יפנצ'ר את הגלגלים, יתקן לה את הפנים ויעשה לה "כוסה"**.

4. על פי המתואר באישום השלישי, ביום 13.3.14 בשעה 23:00 לערך, התפרץ הנאשם למרכז התמיכה של עיריית ראש העין (להלן: **"המקום"**), בכך ששבר את דלת הכניסה, פתח את הידית, נכנס את המקום ובהמשך יצא.

5. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. לא היתה הסכמה לעניין העונש.

חוות דעת פסיכיאטרית

6. הנאשם כבן 51, גרוש, אב לשני ילדים וסב לשישה נכדים. אינו עובד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. סיים 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא, אשר במהלכו היו לו פגישות עם הקב"ן. לאחר שחרורו מהצבא, לא השתלב במסגרת לימודית או תעסוקתית מסודרת, והתקיים מעבודות מזדמנות. מוכר למערכת הפסיכיאטרית מאשפוזים קודמים. מאובחן כלוקה בסכיזופרניה רדיפתית, הפרעת אישיות אנטי סוציאלית, התמכרות להימורים ושימוש לרעה בסמים. במהלך אשפוזו לא נצפו סימנים המעידים על מצב פסיכוטי. נראה כי המעשים המיוחסים לו נעשו על רקע שימוש בסמים ומתוך מטרת רווח משני. לפי חוות הדעת הפסיכיאטרית נמצא כי בעת ביצוע העבירות היה אחראי למעשיו. עוד נמצא כי אינו זקוק להמשך אשפוז וטיפול במחלקה פסיכיאטרית. הומלץ על המשך טיפול תרופתי לנוכח מחלתו הכרונית.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד תמיר גינדין ונדב רייכמן, הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. במעשיו, היתה פגיעה בערך החברתי המוגן של הגנה על שלווה של אדם, והגנה על זכות הקניין. מתחם העונש ההולם הינו החל מ- 20 חודשי מאסר בפועל, ועד ל- 36 חודשים. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו בסמוך לאחר ביצוע העבירה, כי אם התנה את השבת הרכוש בכך שהמתלוננת תבטל את התלונה. הנאשם ציין את התנאי בשנית כאשר שוחח עם השוטרת הסמויה. במהלך חקירתו במשטרה, איים על השוטרים המעורבים בפרשה. על פי האישום השלישי, פרץ הנאשם אל משרדי עיריית ראש העין ופגע ברכוש. במעשיו יש משום פגיעה ברכוש, כאשר העבירות אינן ברף התחתון. אין אינדיקציה האם הכסף שנתפס הוחזר. מחוות דעת פסיכיאטרית אף עולה כי הנאשם פעל תחת השפעת סמים. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד. הנאשם ביצע את העבירות נשוא כתב האישום, כאשר תלוי ועומד לחובתו מאסר מותנה של 6 חודשים מת"פ (פ"ת) 4628-08-01 **מדינת ישראל נ' ס.** (10.4.13) (ת/1). המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, תוך הפעלת המאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד דנה פישר-דורי, הנאשם, גרוש, אב לילדים וסב לנכדים, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, וכבר בחקירתו במשטרה הודה במיוחס לו והביע חרטה. הודאתו נזקפת לזכותו בכך שחסך בזמן שיפוטי יקר. מחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנאשם, עולה כי הוא לוקה בסכיזופרניה, כאשר אבחנה זו אינה וודאית (נ/1). אומנם לחובת הנאשם הרשעות לא מעטות ממין העניין, אולם העבירות בוצעו כלפי אוכלוסייה שהוא כבר לא בא עמה במגע. הנאשם רצה להשיב את הכסף למתלוננת ואף לפצותה. בהמשך, התנהגותו השתנתה כשהבין כי דיבר עם שוטרת סמויה. בנוגע לעבירה נשוא האישום השלישי, אין מחלוקת כי לא נגנב דבר. כמו כן, הנאשם אינו יודע להסביר את הסיבה למעשיו. מדובר על עבירה של התפרצות מן הרף התחתון. לנאשם מאסר על תנאי תלוי ועומד, ונראה כי הוא שב ומבצע עבירות בגין מצבו הנפשי והעדר טיפול. ב"כ הנאשם עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר שלא ברף העליון של המתחם.

9. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וביקש להתחשב במצבו הבריאותי.

דין

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, לצד הפעלת המאסר על תנאי ולצד עונשים נלווים.

11. במקרה דנן כתב האישום מתאר שלושה אירועים נפרדים, כאשר כל אישום כולל אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אירוע מתחם עונש הולם נפרד.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, **הערכים החברתיים אשר נפגעו מעבירות ההתפרצות והגניבה** הינם הזכות לקניין והזכות לפרטיות ולתחושת בטחון. כמו כן, הערכים אשר נפגעו מביצוע העבירות הקשורות **לגניבת כרטיס האשראי** הינם הגנה על רכוש הפרט, וכן הגנה על הפעילות העסקית התקינה בכרטיסי אשראי. בנוסף לכך, הערך החברתי אשר נפגע עקב עבירת **האיומים** הינו ההגנה על שלוות נפשו של אדם, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי היתה פגיעה ממשית בערכים המוגנים. הנאשם פרץ לרכבה של המתלוננת, גנב מתוכו את רכושה האישי, וכן השתמש בכרטיס החיוב שלה. בהמשך, יצר עמה קשר טלפוני והתנה את השבת כרטיס החיוב והכסף בביטול התלונה. את זאת ציין מספר פעמים, אף בפני השוטרת הסמויה. משניסיונותיו כשלו ולאחר שנעצר על ידי המשטרה, החל לאיים על הסובבים, בדגש על השוטרת הסמויה. כמו כן, הנאשם התפרץ לבניין, הזיק לדלת הכניסה ועזב את המקום. מדובר על מקבץ של אירועים המהווה פגיעה משמעותית בערכים החברתיים המוגנים.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של התפרצות לרכב וגניבה ממנו**, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בת"פ (ב"ש) 29299-03-10 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** (3.1.11), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של פריצה לרכב וגניבה ממנו, וכן בעבירת גניבה. לחובתו עבר פלילי מכביד,

וכן מאסרים מותנים תלויים ועומדים. נידון לעונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים, תוך הפעלת המאסרים במוותנים, כך שסך הכל ירצה 26 חודשי מאסר בפועל.

- ב. בת"פ (ראשל"צ) 8457-02-13 **מדינת ישראל נ' סינקביץ** (26.5.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בשורת עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה, גניבה מרכב והפרת הוראה חוקית. נידון ל- 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ג. בת"פ (ת"א) 4713/08 **מדינת ישראל נ' שצרבטוב** (12.5.11), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שתי עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה ממנו. לנאשם עבר פלילי. נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גניבה ושימוש בכרטיס חיוב**, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

- א. בע"פ 676/12 **מדינת ישראל נ' קיטה** (31.1.13), נדחה חלקית ערעורו של נאשם שהורשע לפי הודאתו בביצוע עבירות לפי חוק כרטיסי חיוב ועוד. הנאשם היה שותף בפעילות של העתקה ושכפול כרטיס אשראי ומשיכת מזומנים בכספומטים. בית המשפט המחוזי השית עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור, למעט הארכת צו המבחן בשנה נוספת.
- ב. בת"פ (י-ם) 12361-02-11 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (3.3.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד. הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ג. בת"פ (נת') 28709-08-11 **מדינת ישראל נ' דבש** (13.5.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. הנאשם הינו צעיר ללא עבר פלילי. היקף העסקאות בכרטיס האשראי הגנוב הינו בשווי של כ- 2,000 ₪. נידון ל- 4 חודשי מאסר על תנאי.

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של איומים**, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בעבירה של איומים, ונידון לשנת מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית המתלוננת כדי להחזיר את בתם המשותפת. במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה של המתלוננת, וזאת בכוונה להפחידה.
- ב. ברע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים, כאשר איים על שוטרים. נידון לארבעה חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של התפרצות למקום שאינו בניין מגורים**, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 5519/10 **וינקור נ' מדינת ישראל** (14.9.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של עמוד 4

נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, וכן בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה בכוונה לגנוב. בית משפט השלום גזר עליו 100 ימי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי החמיר בעונשו, והוא נידון לתשעה חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה וגניבה ממנו. בית משפט השלום גזר עליו שלושה חודשי מאסר על תנאי. בית משפט המחוזי החמיר בעונשו, וגזר עליו שבעה חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 37133-05-14 **לשצינסקי נ' מדינת ישראל** (8.7.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות של התפרצות למבנה של חברה וגניבה ממנו. נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ד. בעפ"ג (מח' ים) 54218-01-14 **עמיהוד נ' מדינת ישראל** (11.3.14), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. בית משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל.

19. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; הנאשם ביצע שורה של עבירות אשר הובילו לפגיעה ברכוש, לנזק כלכלי ולעוגמת נפש.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, הנאשם לוקה בנפשו ומכור לסמים. יתרה מזאת, אין זו מעידתו הראשונה של הנאשם, ונראה כי הנאשם רכש לעצמו דפוס התנהגות שולי.

ג. **יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, והקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1**; מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה, כי הנאשם מאובחן כלוקה בהפרעת אישיות אנטי סוציאלית ואף לוקה בסכיזופרניה פרנואידית, אם כי הבחנה זו אינה מבוססת סופית. הנאשם אמנם נמצא כשיר לעמוד לדין והיה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירה, ואולם ניכר כי הנאשם לוקה בקשיים נפשיים בלתי מבוטלים. ניכר כי בשל מצבו הנפשי של הנאשם, הוא מתקשה לשלוט ולרסן את התנהגותו. בכך יש משום שיקול לקולא.

ד. בכל הנוגע לאישום השלישי, יש לציין לקולא כי הנאשם נכנס למקום בעת שהמקום לא היה מאויש, ועזב את המקום מבלי שנטל דבר.

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לאישום הראשון הינו בין 7 ל-24 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לאישום השני (איומים) הינו החל ממאסר על תנאי ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל, ובאישום השלישי (התפרצות לבניין שאינו מגורים) המתחם הינו החל ממספר חודשי עבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

21. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** מובן כי הטלת עונש מאסר בפועל תפגע בנאשם. עם זאת, זהו אינו המפגש הראשון של הנאשם עם כותלי בית הסוהר.
- ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** עונש מאסר בפועל, אף יפגע במשפחתו של הנאשם שהינו אב לילדים וסב לנכדים.
- ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה באשמה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה על מעשיו. בכל הנוגע לאישום השלישי, נראה כי הודאת הנאשם כבר בחקירתו, היא שהובילה לגילוי העבירה.
- ד. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם סובל מבעיות נפשיות, מכור לסמים, וככל הנראה העבירות בוצעו על רקע נסיבות אלו.
- ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם עבר פלילי מכביד. לחובתו 15 הרשעות קודמות, כאשר ההרשעה האחרונה היא מיום 10.4.13 בשל ביצוע עבירות של תקיפה סתם, איומים ושיבוש הליכי משפט. הנאשם נידון למאסר בפועל של 12 חודשים, כולל הפעלת מאסר על תנאי. יתרה מכך, הנאשם אף הורשע בעברו בעבירות איומים, היזק לרכוש במזיד, ניסיון לפריצה לרכב, פריצה לרכב, הפרת הוראה חוקית, תקיפה סתם, הטרדה באמצעו מתקן בזק, החזקת סמים לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, הסגת גבול פלילית, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על אף עברו הפלילי המכביד, יש לציין כי עיקר העבר הפלילי אינו בעבירות רכוש.

23. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת הואיל והנאשם ביצע את העבירות זמן לא רב לאחר שסיים לשאת בעונש מאסר קודם, וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של 6 חודשים, אשר לא היה בו כדי להרתיעו.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל כולל בגין שלושת האישומים, תוך הפעלת המאסר על תנאי במצטבר לעונש שמוטל בתיק זה, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.

הפיצוי הכספי

25. מדובר בעבירות רכוש, אשר בוצעו למען בצע כסף ופגעו באופן ממשי במתלוננת. בנסיבות אלה, מן הראוי לפסוק אף עונש אשר כולל רכיב כלכלי ולחייב את הנאשם בפיצויים. בקביעת גובה הפיצוי, יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא יפסק קנס כספי.

סוף דבר

26. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **12 חודשי מאסר בפועל, שמנינם מיום מעצרו 9.4.14.**

ב. הפעלת עונש מאסר על תנאי של 6 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ (פ"ת) 4628-01-13 **מדינת ישראל נ' ס.** (10.4.13). המאסר על תנאי יופעל באופן מצטבר לעונש שמוטל בתיק זה, כך שסך הכל ירצה הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל**, מיום מעצרו.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת רכוש מסוג עוון, או איומים, או הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו.

ה. פיצוי כספי למתלוננת, עדת תביעה 1, בסך של 2,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.10.14, ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

27. המוצגים יושבו לבעליהם ובהעדר בעלים יושמדו או יחולטו, לפי שיקול דעת קצין משטרה.

28. בשולי הדברים אציין, כי מן הראוי שהנאשם ייבדק בתחילת מאסרו על ידי מב"ן, ויזכה לקבלת טיפול תרופתי ונפשי ככל הנדרש במהלך מאסרו. בסמוך לפני שחרורו מן הכלא, מן הראוי שהשב"ס יעביר דיווח על כך לפסיכיאטר המחוזי, אשר ייתן דעתו לדרך הטיפול הראויה לנאשם לאחר שחרורו מן המאסר.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, במעמד הצדדים.